

Νομοθετικό Διάταγμα: 4020/59

Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης ενίων διατάξεων εργατικών τινών Νόμων.

(ΦΕΚ 248/Α/12-11-59)

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπόψη τας διατάξεις του άρθρου 35 του συντάγματος και την από 9 Οκτωβρίου 1959 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1

Εν τέλει του άρθρου 5 του π.δ της 8/13 Απριλίου 1932 «περί κωδικοποίησης των διατάξεων των νόμων περί χρονικών ορίων εργασίας εις τα καταστήματα κλπ», προστίθεται 6^η παράγραφος έχουσα ούτω:

«6. κατά την υπό των προηγουμένων παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου προβλεπομένην διαδικασίαν και δια πράξεσιν των εν αυτοίς αναφερομένων Αρχών, δύναται να καθιερούται μεταμεσημβρινή αργία κατά μίαν εργάσιμον ημέραν της εβδομάδος διά πάσας ή ωρισμένας κατηγορίας καταστημάτων, επί αναλόγω αυξήσι των ωρών εργασίας των λοιπών εργασίμων ημερών της εβδομάδος.

Εις περίπτωσιν συμπτώσεως της κατά τα ανωτέρω οριζομένης ημέρας μεταμεσημβρινής αναπαύσεως προς ημέραν παραμονής επισήμου ή τοπικής εορτής, μετατίθεται αυτή εις την επομένην εργάσιμον ημέραν».

Άρθρον 2

1. Αι διατάξεις του άρθρου 17 του π.δ της 8/13 Απριλίου 1932, «περί κωδικοποίησης των διατάξεων των νόμων περί χρονικών ορίων εργασίας εις τα καταστήματα κλπ», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Προκειμένου περί καταστημάτων εις α, κατά τας ισχύουσας ήδη διατάξεις, αι ώραι λειτουργίας δύναται να υπερβαίνωσι τας 8 ημερησίως ή τας 48 εβδομαδιαίως ή, προκειμένου περί προσωπιού απασχολουμένου επι σχέσει εργασίας του ιδιωτικού δικαίου, εις τα καταστήματα ταύτα, ως και εις πάσης φύσεως επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις, ιδρύματα, οργανισμούς και εργασίας εν γένει ιδιωτικού ή δημοσίου χαρακτήρος δι'ο κατά τας ισχύουσας ήδη διατάξεις επιτρέπεται διάρκεια απασχολήσεως μείζων των 8 ωρών ημερησίως ή 48 εβδομαδιαίως, δύναται δι'αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, εκδιδομένων μετά γνώμην του κατά το άρθρο 28 του ν. 3239/1955 (1) Συμβουλίου και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, να περιορίζωνται αι ώραι λειτουργίας των ως άνω καταστημάτων, ή αι ώραι εργασίας του ως άνω προσωπικού, μέχρις 8 ημερησίως ή 48 εβδομαδιαίως. Διά των αυτών ως άνω αποφάσεων ορίζονται και η διάρκεια της τυχόν επιβαλλομένης προς ανάπαυσιν διακοπής, το μέγιστον επιτρεπόμενον όριον υπερωριών ή δι'αυτάς καταβλητέα αντιμισθία και πάσα ετέρα σχετική λεπτομέρεια.

Δια την μεταβολήν του ήδη ισχύοντος καθεστώτος ως προς τα χρονικά όρια εργασίας του προσωπικού των ατμηλάτων σιδηροδρόμων έχουσιν εφαρμογήν αι ισχύουσαι ειδικαί περί του αντικειμένου τούτου διατάξεις».

2. Αι διατάξεις του άρθρου μόνου του Νόμου 41 της 23/25 Νοεμβρίου 1944 «περί τροποποίησης του άρθρου 16 του Νόμου 3502/28», καταργούνται.

Άρθρον 3

1. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 3 του π.δ της 27^{ης} Ιουνίου /4 Ιουλίου 1932, «περί κωδικοποίησης και συμπλήρωσης των περί δώρου εργασίας διατάξεων», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Υπέρβασις του ανωτάτου ορίου ημερησίας εργασίας μέχρι μιας ώρας καθ'έκαστην, μη θεωρουμένη ως υπερωρία, επιτρέπεται υπό τους όρους: 1) ότι αι εν λόγω επιχειρήσεις δεν λειτουργούν το απόγευμα του Σαββάτου ή και μιας εισέτι εργασίμου ημέρας της εβδομάδος, 2) ότι θα καταβάλληται πλήρες το ημερομίσθιον των ημερών τούτων και 3) ότι το σύνολον των εργασίμων ωρών δεν θα υπερβαίνει τα τεσσαράκοντα οκτώ (48) καθ'εβδομάδα».

2. Η διάταξις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως και επί υπαλλήλων, δι'ούς προβλέπονται ώραι εργασίας 7 ημερησίως ή 42 εβδομαδιαίως.

Άρθρον 4

1. Η διάταξις της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του π.δ. της 8/14.3.1930 «περί κωδικοποίησης των Νόμων περί Κυριακής αναπαύσεως», καταργείται.

2. Μετά την παρ. 1 του άρθρου 13 του ως άνω π.δ προστίθενται παράγραφοι 2 και 3, έχουσαι ως ακολούθως:

«2. Εις όλως εξαιρετικές περιπτώσεις, ως εις περιπτώσεις αφίξεως περιηγητών ή εκδρομέων, τελέσεως τοπικών εορτών, οργανωμένων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων (φεστιβάλ) ή συνδρομής ετέρων εξαιρετικών λόγων κοινωνικής ανάγκης, δύνανται ο Υπουργός Εργασίας δια την περιφέρειαν της τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας και οι οικείοι Νομάρχαι διά τας ιδίας αυτών περιφερείας μετά γνώμην των οικείων επαγγελματικών οργανώσεων και εφ'όσον αυτή ήθελε παρασχεθεί εντός πέντε ημερών αφ'ής ζητηθεί αυτή, να επιτρέπουν, δι'αποφάσεών των, το άνοιγμα μετά ή άνευ απασχολήσεως προσωπικού, δι'ωρισμένης ώρας κατά τας Κυριακάς και τας κατά νόμον εορτάς-αργίας, κατηγοριών τινων καταστημάτων άτινα, κατά την κρίσιν των, τυγχάνουν απαραίτητα δια την εξυπηρέτησιν των ως άνω αναγκών. Εις περίπτωσιν απασχολήσεως προσωπικού, τούτο δικαιούται αναλόγου αναπαύσεως κατά τα γενικώς περί του θέματος τούτου ισχύοντα.

3. Δι'ομοίων, ως ανωτέρω, αποφάσεων δύναται να επιτρέπεται, προς εξυπηρέτησιν των περιηγητών, το άνοιγμα των καταστημάτων εκ των χαρακτηριζομένων ως «τουριστικών», δυνάμει των διατάξεων του ν.δ 685/48, πέραν των δια τα λοιπά ομοειδή καταστήματα κεκανονισμένων εκάστοτε ημερών και ωρών κλεισίματος των τελευταίων».

Άρθρον 5

1. Οι αρτεργάται και σμιτεργάται δικαιούνται κατ'έτος αδείας αναπαύσεως, μετά πλήρων αποδοχών, εκ τόσων εργασίμων ημερών, όσοι οι παρά τω τελευταίω εργοδότη μήνες πραγματικής απασχολήσεώς των, οι περιλαμβανόμενοι εις το χρονικόν διάστημα, όπερ διέρρευσεν από της λήψεως της αδείας του προηγούμενου έτους μέχρι του χρόνου λήψεως της τελευταίας τοιαύτης.

2. Εν περιπτώσει λύσεως, καθ'οινδήποτε τρόπον, της συμβάσεως εργασίας του αρτεργάτου ή σμιτεργάτου πριν ή λάβη ούτος την κατά την προηγούμενην παράγραφον άδειαν, δικαιούται εκ της αιτίας ταύτης αποζημιώσεως ίσης προς τας αποδοχάς του τόσω ημερών, όσοι οι μήνες της πραγματικής απασχολήσεως αυτού παρά τω εργοδότη ή μετά του οποίου σύμβασις εργασίας ελύθη.

3. Διά την εφαρμογήν των προηγούμενων παραγράφων:

A. κλάσμα μηνός, ανώτερον των 15 ημερών, θεωρείται ως πλήρης μην και

B. εις τον χρόνον πραγματικής απασχολήσεως του αρτεργάτου ή σμιτεργάτου περιλαμβάνεται και η αποχή τούτου εκ της εργασίας, λόγω ασθενείας ή άλλου περιστατικού ανωτέρας βίας ή λόγω της κατά τον παρόντα Νόμον αδείας, εφ'όσον κατά το διάστημα της τοιαύτης αποχής δεν εγένετο, αντικατάστασις του αποσχόντος δια της προσλήψεως ετέρου αρτεργάτου ή σμιτεργάτου.

4. Κατά τα λοιπά έχουσιν εφαρμογήν και εν προκειμένω αι διατάξεις του Α. Νόμου 539/1945 «περί χορηγήσεως κατ'έτος εις τους μισθωτούς αδειών και αποδοχών, ως

ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, εφόσον αυτά δεν αντιτίθεται προς τα υπο των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου οριζόμενα.

Άρθρον 6

Αι διατάξεις των παρ.1 και 2 ως και του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρ. 5 του ν.δ/τος 3789/1957 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεως της Εργατικής Νομοθεσίας», δύνανται να επεκτείνονται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, εκδιδόμενων μετά την γνώμην του κατά το άρθρον 28 του Νόμου 3239/55 Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εις ετέρας πόλεις της χώρας.

Άρθρον 7

Εν τέλει της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.δ/τος 3789/1957, «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων της Εργατικής Νομοθεσίας», προστίθενται εδάφια, δεύτερον και τρίτον, έχοντα ούτω:

«Εν περιπτώσει συμπτώσεως εορτής τινός, περιλαμβανομένης εν των εορτολογίω των Δημοσίων Υπηρεσιών προς ημέραν Δευτέραν, ή συνδρομής ετέρων εξαιρετικών λόγων, η κατά Δευτέραν 24ωρος ανάπαυσις του ως άνω προσωπικού των θεατρικών επιχειρήσεων και αργία τούτων, δύνανται να μετατεθεί δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας ή των οικείων Νομαρχών δια τας εκτός των Αθηνών και Πειραιών περιφέρειας, εις άλλην ημέραν της εβδομάδας.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, εκδιδόμενων μετά γνώμην των οικείων οργανώσεων των εργοδοτών και μισθωτών, δύνανται να ορίζεται διά τας εν Αθήναις λειτουργούσας θεατρικάς επιχειρήσεις, σύστημα εκ περιτροπής αργίας αυτών, καθ' εβδομάδα, εις τρόπον ώστε τινές μεν εξ αυτών να αργούν καθ' εκάστην Δευτέραν, αι δε λοιπαί κατ' άλλην ημέραν της εβδομάδος»

Άρθρον 8

1. Μισθωτοί απασχολούμενοι πέραν των δι' εκάστην κατηγορίαν επιτρεπομένων ανωτάτων χρονικών ορίων διαρκείας της ημερισίας εργασίας κατόπιν αδείας της Αρχής και καθ' ας περιπτώσεις επιτρέπεται τούτο, δικαιούται, δια την πέραν των 60 ωρών ετησίως τοιαύτην απασχόλησίν των, αμοιβής, δι' εκάστην ώραν, ίσης προς το καταβαλλόμενον ωρομίσθιον, ηυξημένον κατά 50%, εάν υπό άλλων διατάξεων δεν προβλέπεται ημηλοτέρα αμοιβή.

2. Δια τας μέχρι των 60 ωρών ετησίως πραγματοποιουμένης υπερωρίας, εξακολουθούν ισχύουσαι αι κείμεναι διατάξεις.

3. Ποσά, καταβληθέντα ήδη κατ' εφαρμογήν της παρ. 7 της υπ' αριθμ.2/1956 αποφάσεως του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου Αθηνών, δεν αναζητούνται.

4. Πάσα συμφωνία καθ' ην αι κατά τα ανωτέρω, αμοιβαί και αποζημιώσεις καλύπτονται εν όλω ή εν μέρει υπο των καταβαλλομένων εις τους μισθωτούς αποδοχών πέραν των δι' εκάστην κατηγορίαν ισχυόντων εκάστοτε ελαχίστων ορίων, είναι άκυρος. Η ακυρότης αυτή ορά και τας υφισταμένας ήδη τοιαύτας συμφωνίας δια τον από της ισχύος του παρόντος και εφεξής χρόνον.

Άρθρον 9

1. Η υπ' αριθ. 16929/58 απόφασις των Υπουργών Συντονισμού και Εργασίας «περί εγκρίσεως μετά τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της υπ' αριθ. 2/1959 αποφάσεως του Δ.Δ.Δ.Δ Αθηνών κλπ», (ΦΕΚ 77/Β/28-2-59), ως και αι εκάστοτε ισχύουσαι περί ελαχίστων ορίων αποδοχών και λοιπών όρων εργασίας, συλλογικάί συμβάσεις ή διαιτητικάί αποφάσεις δια το υπαλληλικόν και υπηρετικόν προσωπικόν γραφείων και αποθηκών Ανωνύμων

Εταιρειών και Επιχειρήσεων εν γένει εφαρμόζονται από της ισχύος των και επί του αντιστοίχου προσωπικού του επί σχέσει εργασίας του ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένου εις νοσηλευτικά και λοιπά ιδρύματα ή οργανισμούς εν γένει, αποσκοπούντας εις την προστασίαν της δημόσιας υγείας, εγαιρέσει των νοσηλευτικών ιδρυμάτων του Ν. Διατάγματος 2592/55.

2.Υπάλληλοι των συγχωνευθεισών Τραπεζών Εθνικής και Αθηνών παραιτηθέντες ίνα εκθέσωσιν υποψηφιότητα βουλευτού και εκλεγέντες βουλευταί, θεωρούνται απολυθέντες ένεκα υπηρεσιακών λόγων, δικαιούμενοι, εφ'ης εξήλθον της υπηρεσίας συντάξεως κλπ εκ των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών, εφ'όσον κέκτηνται του υπο των κανονισμών των απαιτούμενου συνταξίμου χρόνου και επι επιστροφή εντόκως των τυχόν αναληφθεισών εισφορών κλπ.

Δια τους υπαγομένους εις την κατηγορίαν της παρούσης παραγράφου ησφαλισμένους παρατείνεται επι εξάμηνον από της δημοσιεύσεως του παρόντος ν.δ/τος η προθεσμία υποβολής αιτήσεως δια την αναγνώρισιν προϋπηρεσίας των συμφώνως προς τα υπο των κανονισμών των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών καθοριζόμενα.

Άρθρον 10

Αξιώσεις της Ελληνικής Εταιρείας Υδάτων Αθηνών-Πειραιώς και Περιχώρων κατά του προσωπικού αυτής, ανακύψασαι εξ αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, λόγω υπερωριακής εργασίας, ην δεν απεδέχθησαν ως τοιαύτην αι εκδοθείσαι δικαστικά αποφάσεις αποσβέννυνται, εφ'όσον δεν εξεδόθη περί αυτών και μέχρι της ισχύος του παρόντος Νόμου, αμετάκλητος δικαστική απόφασις συνεπεία αγωγής της Εταιρείας.

Άρθρον 11

Η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του α.ν 539/1945, «περί χορηγήσεως κατ'έτος εις τους μισθωτούς αδειών μετ' αποδοχών», καταργείται.

Άρθρον 12

Δεν αναστέλλεται η άσκησις του δικηγορικού λειτουργήματος δια τους δικηγόρους τους διατελούντας Προέδρους Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής αρμοδιότητος Υπουργείου Εργασίας.

Αι εν τέλει των άρθρων 3 του ν.δ 2961/1954 και 4 του ν. 3252/1955 διατάξεις καταργούνται αφ'ης ίσχυσαν.

Άρθρον 13

Η ισχύς του παρόντος ν.δ άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 11 Νοεμβρίου 1959

ΠΑΥΛΟΣ Β'

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 12 Νοεμβρίου 1959

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ